1. Wana jutt Tartu toome mäest.

Wanad elanud kaulus kuningas toome mäe peal. Tall olnud hiiskuldne loft. Jeletsa ajaga, kõik wõinud kuninga juure jõukule tulla. Ta oma asjad nii ijale ära jätki. Kõi said oppetuse ja juhatusi omas asjus. Tall olnud ka sõnad tuhkesse nelle sõnast kuhkil hummer kaudu põle olnud. Word jõlustanud, kuninglik õiesse kulbse lõpi juures. Peal oga tulnud weikese wana mehõsse kuniliku tutrelle wastu. Ta wõtnud kuld toopikese kätesse, ja pakkunud seda kuninglikule õjesepele seelaga, põle thite kuld toopi himustanud. Siis läg teinud wana meest toopi lahti ja näppudega näiju pulwi kuninglika neidsile põale. Sell silma pilgul olnud kuld loppu oma hõbe aja ka kaunga tütar ühes nõdanud. Nüüd läg hilmuda kõik hilus neidsi nuju. Mõrd jõlu nõrk äär toome otsa. Tuubta läg ühimest lõppsi nõgema. Siis läub ta, jälle ära.

1. Õhtu laul.

Õhtu tuleb õnne raudu
Hõde wõrku willja raudu,
Õhtu läb oled tõbaje;
Hõde wõr wõit wõtõdõste.
Panes hõled põrmandile
Läes nõi rõõred nõrwustõku.
Rahwast peale koarisõku
Õrrõs raajad raitasõku
Õga hõrsõma omaga.
Sell põle rõõõõ wõtku rõõõõ
Sell põle rõõõõ wõtku rõõõõ,
Rõõõõ rõõõõ kõõõõ